

РЕШЕНИЕ

№ 1340

гр. Перник, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Петър В. Боснешки

при участието на секретаря Цветелина Ч. Малинова
като разгледа докладваното от Петър В. Боснешки Гражданско дело №
20221720102822 по описа за 2022 година

**Производството по делото е по реда на чл.2, ал.1, т.3 Закона за отговорността на
държавата и общините за вреди.**

Производството е образувано по предявени от А. В. С., с ЕГН:***** и с адрес:
гр. *****, чрез адв. Б., срещу Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София,
бул. „Витоша“ № 2, искове с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ за заплащане на
сумата 5500,00 лв. /пет хиляди и петстотин лева/, представляваща обезщетение за
причинени неимуществени вреди /стрес, тревоги, притеснения, чувство на унижение,
уронване на доброто ѝ име/, причинени от неоснователно обвинение в извършване на
престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК, ведно със законната лихва върху главницата, считано от
16.02.2022г. /датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване на наказателното
производство/, до окончателното ѝ изплащане, и сумата 600,00 лв. /шестстотин лева/,
представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в заплатен
адвокатски хонорар за процесуално представителство по ДП № 586/2021г. по описа на
Второ РПУ ****, пр. пр. № 6387/2021г. по описа на Районна прокуратура-****, ведно със
законната лихва върху главницата, считано от 16.02.2022г. /датата на влизане в сила на
постановлението за прекратяване на наказателното производство/, до окончателното ѝ
изплащане.

В исковата молба се твърди, че на 28.10.2021г. ищцата имала среща с неин приятел в
хотел „****“ в гр. ****, когато късно вечерта била извикана от администрацията на хотела.
Двама патрулни полицаи от ОДМВР-**** ѝ разпоредили, че трябва да дойде с тях до
мястото, където според тях е извършила ПТП с личния си автомобил „Опел Мерива“ с рег.

№ ****. Когато пристигнали на предполагаемото място на ПТП, било извършено изследване на ищцата с техническо средство „Алкотекст Дрегер 7510“, което отчело 4,10 промила алкохол в издишания въздух. Бил издаден талон за медицинско изследване и С. дала кръв в ЦСМП-****, след което била отведена в полицейското управление. От изготвената химическа експертиза се установило, че концентрацията на алкохол в кръвта ѝ била 3,82 промила. На място бил съставен АУАН серия ГА № **** г., предаден на разследващите органи, и било образувано досъдебно производство № 6387/2021 г. на РП-**** за престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК срещу ищцата. Била издадена заповед за налагане на принудителна административна мярка на водача А. С. и наложена санкция по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, като на основание чл. 60, ал. 1 АПК, вр. чл. 165, ал. 2, т. 3 ЗДвП било допуснато предварително изпълнение на заповедта, считано от 28.10.2021 г. Била издадена Заповед № 21-0938-000829/28.10.2021 г. от началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР-**** за прилагане на ПАМ, с която на водача А. С. е наложена санкция по чл. 171, т. 2 А, б . „б“ от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, с оглед на което са отнети СРМПС № ***** и два броя регистрационни табели с № *****, като било допуснато предварително изпълнение на заповедта. Ищцата била задържана и откарана в оскъдно облекло във Второ РУ-****, където била подложена на подигравки от полицаите. Наела адвокат, за което заплатила сумата 600,00 лв. по договор за правна защита и съдействие, ведно с пълномощно от 25.11.2021г. На 29.11.2021 г. била призована във Второ РУ-****, където била привлечена като обвиняем по ДП № 6387-ЗМ № 586/2021 г. и са ѝ предявени материалите по досъдебното производство. С Постановление от 03.02.2022 г. РП-**** прекратила наказателното производство, връчено на пълномощника на ищцата на 08.02.2022г., и влязло в сила на 16.02.2022г. С Решение № 26 от 11.03.2022 г. по адм.д. № 604/2021 г. на АС-Перник била отменена Заповед № 21-0938-000829/28.10.2021 г. за прилагане на ПАМ, издадена от н-к сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР-****, като незаконосъобразна и е възстановена регистрацията на л.а. „Опел Мерива“. Твърди, че вследствие на незаконосъобразните действия на разследващите органи по досъдебното производство е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в неудобство, безпокойство, срам и стрес, тревожност и притеснения от неоснователното обвинение, което е станало достояние на целия ѝ социален кръг, и е била лишена от възможността да ползва собствения си лек автомобил в продължение на 6 месеца, което е довело до допълнителни неудобства и трудности в ежедневието ѝ, както и имуществени вреди в размер на 600,00 лв. за платения адвокатски хонорар по досъдебното производство. С оглед изложеното се моли за уважаване на предявените иски и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответника, чрез представител от РП-Перник, в който предявените иски се оспорват като неоснователни. Оспорва ищецът да е претърпял вреди в претендирания размер за платено адвокатско възнаграждение по досъдебното производство, както и че постановлението за прекратяване на досъдебното производство е влязло в сила на посочената дата. Възразява срещу размера

на претендираното обезщетение за неимуществени вреди като прекомерен по съображения, че с участието на ищцата е извършено само едно процесуално действие по смисъла на чл. 219, ал. 4 НПК - предявяване на постановлението за привличане на обвиняем, както и че Прокуратурата не следва да отговаря за действията на МВР във връзка с временното отнемане на свидетелството за управление на МПС на ищцата и спирането му от движение, тъй като не са в пряка причинна връзка с наказателното производство. Моли за отхвърляне на исквете. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по настоящото дело.

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, Пернишкият районен съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира, че така предявените иски са допустими и следва да се произнесе по същество.

От фактическа страна:

Видно от материалите по ДП № 586/2021г. по описа на Второ РПУ ****, пр. пр. № 6387/2021г. по описа на Районна прокуратура-****, същото първоначално е било образувано като бързо полицейско производство №6387/2021г. по описа на Районна прокуратура-**** срещу ищцата А. В. С., за престъпление по чл.343б, ал.1, НК, за това, че на 28.10.2021г. е управлявала в гр.**** собствения си л.а., „Опел Мерива“ с рег. № **** с концентрация на алкохол в кръвта 4,13 промила.

Видно от химическа експертиза /стр. 19 от ДП/, че концентрацията на алкохол в кръвта на ищеца при проведено кръвно изследване е 4,13 промила.

Видно от заповед за налагане на принудителна административна мярка на водача А. С. и наложена санкция по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, като на основание чл. 60, ал. 1 АПК, вр. чл. 165, ал. 2, т. 3 ЗДвП било допуснато предварително изпълнение на заповедта, считано от 28.10.2021г. Била издадена Заповед № 21-0938-000829/28.10.2021г. от началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР-**** за прилагане на ПАМ, с която на водача А. С. е наложена санкция по чл. 171, т. 2 А, б. „б“ от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, с оглед на което са отнети СРМПС № ***** и два броя регистрационни табели с № *****, като било допуснато предварително изпълнение на заповедта.

Видно от договор за правна защита и съдействие от 25.11.2021г., сключен с адв. Б., ищцата упълномощила адвоката да я представлява по наказателното производство срещу възнаграждение от 600,лв., което заплатила.

На 29.11.2021г. ищцата е привлечена като обвиняем по ДП № 6387-ЗМ № 586/2021г. и са й предявени материалите по досъдебното производство.

С Постановление от 03.02.2022г. РП-**** прекратила наказателното производство, връчено на пълномощника на ищцата на 08.02.2022 г., и влязло в сила на 16.02.2022г.

С Решение № 26 от 11.03.2022 г. по адм.д. № 604/2021 г. на АС-Перник била отменена Заповед № 21-0938-000829/28.10.2021 г. за прилагане на ПАМ, издадена от н-к сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР-****, като незаконосъобразна и е възстановена регистрацията на л.а. „Опел Мерива“.

От правна страна:

Съгласно чл. чл.2, ал.1, т.3 Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от органите на прокуратурата от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано. Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004г. отговорността по ЗОДОВ е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Следователно от правна страна ищецът е длъжен да докаже наличието на три предпоставки: незаконно обвинение в извършване на престъпление, по което наказателно производство е прекратено, претърпени вреди и причинна връзка между незаконното обвинение и вредите.

В настоящия случай е безспорно, че на 29.11.2021г. ищецът е бил привлечен като обвиняем в извършване на престъпление по чл.343б, ал.1, НК по ДП № 586/2021г. по описа на Второ РПУ ****, пр. пр. № 6387/2021г. по описа на Районна прокуратура-****. С Постановление от 03.02.2022г. РП-**** е прекратила наказателното производство, като същото е влязло в сила на 16.02.2022г.

Съгласно постоянната съдебна практика ищецът по иск с правно основание чл. 2 от ЗОДОВ може да претендира обезщетение за обичайните неимуществени вреди от незаконно наказателно преследване, без да ги описва подробно в исковата молба. Тогава не са нужни формални, външни доказателства за установяване на тези обичайни вреди, тъй като те настъпват винаги в резултат от наказателното производство. В този случай размерът на обезщетението следва да се определи според стандарта на живот, за да не се превърне в източник на неоснователно обогатяване за пострадалия. Когато ищецът претендира вреди над обичайните, които са обусловени от конкретни, специфични обстоятелства, той следва да ги посочи в исковата молба и безспорно да ги докаже. Съдът на свой ред трябва да се мотивира защо присъжда обезщетение над обичайния размер. В този смисъл е приложимата практика на ВКС, отразена в решение № 480 от 23.04.2013 г. по гр. д. № 85/2012 г. на IV Г. О. на ВКС и № 165 от 16.06.2015 г. по гр. д. № 288/2015 г. на Трето ГО на ВКС.

В процесния случай е налице първата хипотеза, при която ищецът претендира обичайните вреди, като в исковата молба не се посочени никакви специфични обстоятелства, налагащи обезщетение за вреди над обичайните.

Предвид гореизложеното съдът намира, че са налице всички предпоставки на чл.2, ал.1, т.3 ЗОДОВ, поради което и искът е доказан по основание.

Съгласно константната съдебна практика обезщетенията по чл. 2, т. 2 от ЗОДОВ за

неимуществени вреди от неоснователно поддържано обвинение се определят по справедливост, като във всеки конкретен случай се преценяват с оглед установените по делото обстоятелства тежестта на повдигнатото срещу ищеца обвинение, продължителността на наказателното преследване, вида и продължителността на наложената му мярка за неотклонение, отражението на наказателното преследване върху физическото и психическо здраве на обвиняемия, върху доброто му име в обществото и върху взаимоотношенията му със семейството, близките и приятелите му, наличието на съпричиняване на вредите от страна на обвиняемия. Въпросът за размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от незаконно обвинение, е въпрос на конкретна фактическа обстановка за всеки отделен случай. Въведеният с разпоредбата на чл. 52 ЗЗД критерий за справедливост означава съдът да определи точен паричен еквивалент на болките и страданията на пострадалото лице, по всеки конкретен случай. Точното приложение на разпоредбата на чл. 52 ЗЗД изисква да се съобразят конкретните факти и обстоятелства за всеки отделен случай, по конкретното дело.

В настоящия случай Прокуратурата е повдигнала и поддържала незаконно обвинение за престъпление по чл.343б НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от една до три години. Обвинението не е за тежко престъпление.

В същото време незаконното обвинение е повдигнато и поддържано срещу ищеца за период по- малък от три месеца, което е разумен срок по смисъла на европейските стандарти за правораздаване.

Съдът намира, че наказателното преследване се е отразило негативно върху физическото и психическо здраве на обвиняемия, върху доброто му име в обществото и върху взаимоотношенията му със семейството, близките и приятелите му. Това са обичайните неимуществени вреди, които се търпят от подобен род обвинение.

Освен това спрямо обвиняемия не е била взета мярка за неотклонение, която допълнително да е ограничила правото на свободно придвижване.

Предвид изложените по- горе съображения и в съответствие с принципа за справедливост съдът намира, че паричният еквивалент на претърпените от ищеца болки и страдания е в размер на 2000,00лв., за която сума и искът се явява основателен и следва да бъде уважен. За да отхвърли иска до пълния претендиран от ищеца размер от 5,500лв. съдът съобрази и следните обстоятелства:

1.Наказателното производство е продължило в периода 23.11.2021г.- 16.02.2022г., което е разумен срок по смисъла на европейските стандарти за правораздаване. Наказателното производство е продължило по- малко от три месеца, като интензивността на извършените по отношение на ищеца следствени действия не е била голяма.По отношение на ищеца не е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“, като не са предприемани мерки на процесуална принуда, като обиск, претърсване и изземване в жилището, както и заповеди и възбрани спрямо ищеца.

2.Присъденият размер на обезщетението е съобразен обичайните вреди за подобен род незаконни обвинения, като в исковата молба не се посочени никакви специфични обстоятелства, налагащи обезщетение за вреди над обичайните. Нещо повече по делото нито има твърдения за такива вреди, нито са събирани гласни доказателства за установяване на неимуществените вреди, въпреки отлагане на делото и даваната двукратна възможност на ищеца да ангажира гласни доказателства. По делото няма приложена медицинска документация, която да обосновава по-сериозно въздействие на наказателното производство върху психическото и физическото здраве на ищеца.

3.Съдът намира, че няма доказателства за съществено влияние на наказателното производство върху личния живот и професионалната дейност на ищеца.

4.Съдът присъжда обезщетение само за вредите от незаконното обвинение, като не обезщетява и вредите от незаконната Заповед № 21-0938-000829/28.10.2021г., издадена от началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР-****, с която са наложени ПАМ. Съдът намира, че няма причинна връзка между образуваното наказателно производство и наложената ПАМ, тъй като контролните органи действат самостоятелно, а не след указания от прокуратурата - т. 10 от ТР № 3/2004г. ОСГК на ВКС. Евентуални вреди от незаконосъобразна ПАМ /отнемане на свидетелство за управление на МПС и deregистрация на МПС/ подлежат на разглеждане в друго производство и по друг ред.

Съдът намира за безспорно установено, че в досъдебното производство ищцата А. В. С. е направила разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00лв. в полза на адв. Б.. Поради това и искът за имуществени вреди в размер на 600,00лв. също е основателен.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г. отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на правозащитни органи възниква от момента на влизане в сила на акта за прекратяване на наказателното производство, поради което и това е началния момент на забавата, съответно дължимостта на законната лихва и началния момент на погасителната давност на иска за обезщетение.

На основание чл.86 ЗЗД върху присъдените размери на обезщетенията за имуществени и за неимуществени вреди се дължи и законната лихва, считано от 16.02.2022г.- датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване на наказателното производство до окончателното изплащане на сумата.

По разноските:

Съгласно чл.10, ал.3 ЗОДОВ ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса.

При завеждане на делото ищецът е заплатил проста държавна такса в размер на 20лв., поради което и ответникът следва да бъде осъден да му заплати тази сума.

Видно от договора за правна защита и съдействие между ищеца и адв.Б. страните са уговорили заплащането на адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00лв., което е заплатено от ищеца.

Ответникът обаче своевременно е правил възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение от 1000лв., на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК,

Съобразно правилата установени в Закона за адвокатурата страните могат свободно да определят размера на адвокатското възнаграждение. В същото време законът не допуска безпределно да се натоварва осъдената страна с разносните за адвокатско възнаграждение, които е направила другата страна, поради което същите могат да бъдат намалени поради прекомерност на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК. Сезиран с такова искане съдът е длъжен да прецени дали са предвидените чл. 11 от НМРАВ действия от страна на процесуалния представител, както и има ли такава фактическа и/или правна сложност на делото, която да обуславя присъждането на уговореното адвокатско възнаграждение в тежест на страната, която е осъдена. Ако прецени, че такава не е налице може да намали уговореното възнаграждение като в този случай е ограничен от минималния установен размер на това възнаграждение. Ограничението на пар. 2 от ДР не обвързва съда съобразно ТР № 6/2013г. на ОСГТ на ВКС.

От представените по делото доказателства е видно, че съдебното производство е приключило в едно съдебно заседание, в което са събрани всички доказателства. Поради това и съдът намира, че настоящето производство не се характеризира с фактическа и правна сложност.

Предвид гореизложеното съдът намира за основателно възражението за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение от 1000лв., на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, като същото следва да бъде намалено до минималния размер по чл.7, ал.2, т.3 НМРАВ от 635лв.

При определяне на отговорността за разноси съдът взе предвид минималния размер на адвокатското възнаграждение по НМРАВ, преди актуализацията на минималните размери, обнародвано в ДВ бр. 88 от 4.11.2022г. Съгласно константната съдебна практика приложимият за страните материален закон към договора за правна помощ е материалния закон към момента на сключване на договора за правна помощ. Същият материален закон е релевантен и за отговорността за разноси за насрещната страна.

В съответствие с уважената част от исковете обаче съдът намира, че следва да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 208,20лв.

С оглед изложеното Пернишкият районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България с адрес:гр.София, бул. Витоша 2, да заплати на А. В. С., с ЕГН:***** и с адрес: гр. *****, чрез адв. Б., по иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, сумата от 2000,00 лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди /стрес, тревоги, притеснения, чувство на унижение,

уронване на доброто й име/, причинени от неоснователно обвинение в извършване на престъпление по ДП № 586/2021г. по описа на Второ РПУ *****, пр. пр. № 6387/2021г. по описа на Районна прокуратура-*****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 16.02.2022г. /датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване на наказателното производство/, до окончателното й изплащане, като ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН иска за разликата до пълния му претендиран размер от 5500,00лв.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България с адрес:гр.София, бул. Витоша 2, да заплати на А. В. С., с ЕГН:***** и с адрес: гр. *****, чрез адв. Б., по иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, сумата от 600,00 лв., представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в заплатен адвокатски хонорар за процесуално представителство по ДП № 586/2021г. по описа на Второ РПУ *****, пр. пр. № 6387/2021г. по описа на Районна прокуратура-*****, причинени от неоснователно обвинение в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК, по ДП № 586/2021г. по описа на Второ РПУ *****, пр. пр. № 6387/2021г. по описа на Районна прокуратура-*****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 16.02.2022г. /датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване на наказателното производство/, до окончателното й изплащане.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България с адрес:гр.София, бул. Витоша 2, да заплати на А. В. С., с ЕГН:***** и с адрес: гр. *****, чрез адв. Б., сумата от 20лв., представляваща направени по делото разноски за държавна такса, както и сумата от 208,20лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение в съответствие с уважената част от иска.

Присъдените с решението суми да бъдат заплатени по адвокатската клиентска сметка на адв. Г. Б., от АК - Перник, в „Алианц Банка България“ АД

IBAN BG*****

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____